

Wat indien,

Wat indien er meer in het leven is dan juist bestaan?

Wat indien er een grootser plan is?

Wat indien wij zielen zijn, wachtend op onze geboorte in de menselijke ervaring, om deel uit te maken van dat grootser plan?

Wat indien, om onze zielen te laten groeien, wij zouden besluiten om te ontwikkelen en te leren, wij zouden exploreren om deel uit te maken van bepaalde ervaringen tijdens ons menselijk bestaan?

Wat indien, om deze groei te ervaren, wij doelbewust zouden kiezen voor degene die met ons zouden reizen en ons bij het verwezenlijken van onze taak zouden helpen?

Wat indien wij ons leven hier zouden inbeelden als een theatervoorstelling? Waarin wij allen onze specifieke rollen, onze specifieke garderobe, onze specifieke dialoog binnen dit verhaal hadden, en wanneer gespeeld zoals het zou moeten zijn, zou eindigen in een grote climax?

Wat indien alle mensen in jouw leven, vriend of vijand, in feite enkel hun rol spelen in jouw eigen groei, ontwikkeling en leerproces?

Wat indien zij om een reden deel uitmaakten van jouw leven, en ongeacht jouw ervaring met hen positief of negatief is, zij uiteindelijk jou slechts ondersteunden om een hoger niveau van bewustwording te bereiken?

Geven deze bedenkingen een andere kijk op jouw tegenstanders of vijanden? Staat dit je toe om, op gelijk welke manier, los te laten en te vergeven? Tenslotte is vergiffenis niet iemand anders vergeven maar in feite bevrijding en loslaten voor jezelf.

Wanneer je uitstijgt boven jouw ego en je jezelf er van losmaakt, en van hoog uit de hoogste colissen van het theater neerkijkt op de creatie van jouw leven, wanneer je bevrijd bent uit de gevolgen van jou emotie, zal je uiteindelijk slechts mensen zien die hun rol spelen op weg naar hun climax.